

Publicerad 2014-03-20 23:49 av Åsa E

Första pirrande livs kärlek kan vara alltför ljuv.

Christiano

Åååh!

Jag var inte gammal, 9 år när jag svansade efter intill liggande skolans sötaste pojke.

Han var välklädd, artig, charmig & hade mörkt hår med de nötbrunaste polska ögon jag skådat.

Vi gick på olika fritids han & jag men så kom våra underbara fröknar på att sammanstråla oss alla barn för gemensamma aktiviteter.

Vilken hit!

Jag & Christi fann ju naturligtvis varann direkt, lekte & stegade till vi båda insåg vi var kära.

Hur man nu kan vara det i den där åldern, det är mig idag en gåta.

Men så var...

Områdets populäraste kille med den lättsamt blyga, dansande jag.

Han fann min adress, kom & ringde på med presenter i hand & frågade om han fick chans.

Sånt tillfälle gavs bara en gång & generat blev det så.

Han blev min mors svärmorsdröm allt hon kunde önska & ja...

Jag med för den delen.

Var & varannan dag kom han med gåvor. Brevpapper, doftpennor, små rör med parfym & dataspel.

Jag brukade ibland gå dit fast olovligen stanna kvar på mat.

Hans mamma var mån jag var mätt i magen innan jag gick hem & Christi sträckte ut sin hand & la den på min med ett leende.

Nån gång hade han efter skolan stannat till för att plocka mig blommor.

Efter en tid kom han senare på kvällen. Vi pratade & skrattade i flera timmar & det blev den första munpussen & jag gick på toaletten & tvättade min mun.

När jag kom tillbaka hade han gått men möttes av en lapp på mitt vita skrivbord.

Vackra ord, en kärleksförklaring, hjärtat smalt.

Jag satte på kassetbandet han bad mig om, chockades av hans ord....

Spelade det om igen.

Han var tvungen att gå för de var tvungna att lämna Sverige & återvända till Polen.

Han älskade mig & skulle komma att sakna mig & hoppades vi skulle ses igen så vi kunde gifta oss han &

jag.

Han bad mig fundera över det till vi sågs igen...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Åsa E med Poeter.se id #47206 innehar upphovsrätten